

c. xxvii.

mus & iam post uocē sonantē sententiā
 Sed quid non possimus capere? Numqđ
 poterant ei dicere discipuli cū quib; lo-
 quibatur nesciāste? Prōinde scīscī
 ebant. & uicū ipse est. & uicū scībarat;
 Si uicū scībant. & ueritas ipse est. ueritatē
 scībant; Si uicū scībant. & uita ipse est.
 uitam scībant; Ecce scīre conuictis.
 qđ scīre nescībant; Quid igitur & nos
 in isto sermone n̄cepim⁹? Quid putatis
 fr̄s mei nisi quia dixit & quo uido scīas.
 & uia scīas? & ecce cognouimus qđ scī-
 bant uicū. quia scībant ipsum quē uia;
 Sed n̄ uicē est quātūr; Numquid uiuē &
 quo uicē? Utrūq; aut̄ illos dixerat sci-
 re. & quo uadat & uicē? Opus ergo erat
 ut dicer & ego sū uia. ut ostenderet eos
 quia eū scīrent uicū scīre. quā putau-
 rant scīscīre; Quid aut̄ opus erat ut
 dicer & ego sū uia. & uita. cū uia
 cognita quā uicē. restaret nosse quo uicē.
 nisi quā ibat ad ueritatem. ibat adiutā-
 m̄; ibat ergo ad seipsum p̄ seipsum; & nos q̄
 imus nisi ad ipsū. & quāt̄ imus nisi p̄ ip-
 sum? Ipse igitur ad seipsum p̄ seipsum.
 nos ad ipsum p̄ ipsum; Immo uero & ad
 pacē & ipse & nos. Nā desep̄o alibi dīc.
 ad pacē uado; & hoc loco p̄ p̄ nos;
 He oīo inām̄i uenit ad ratrem oīo uisi p̄me.
 Die m̄hi dñe m̄s. quiddicam seruus tuus con-
 seruus meis. Thomās ap̄lī ut te interroga-
 re habuit te antese. nec tam̄ intellige-
 re te si non habere uise; Igo interrogate-

67

quā te scīo tē sup̄me; Interrogo aut̄
 inquantū possim sup̄me effundere ani-
 mā meā. ubi n̄sonantē sed tamēdo
 centē audiam̄te; dic m̄hi obsecro quo
 modo uadis ad te? Numquid nā ut
 uenires ad nos relinquerāste? Maxi-
 me quā n̄ate ipsō uenisti sed p̄at̄ te
 misit; Scio quidē quōte remanisti.
 sed quā formā si uī accep̄isti; Non quā
 formā dī ut quā redire dimisisti. uel
 quā recipere am̄isti. & tam̄ uenisti.
 & non solū usq; ad carnēdes oculos. uerū
 &ā usq; ad manus hominū p̄uenisti;
 Quomodo n̄iī in carne phanc uenisti
 manens ubieras? Phanc redisti non
 relinquent̄ quo ueneras; Si ergo phanc
 uenisti & redisti. phanc p̄cul dubio n̄
 solū nobis es quā uenerem̄ ad te. ue-
 rum &ā tibi quā uenires & redires
 uia fūisti; Cum uero adiutā qđ es ipse
 isti. tandem p̄fecto carnē tuā adiutā
 demorce duxisti; Aliud quippe uer-
 bum dī est. aliud homo; Sed uerbum
 caro factum ē. id est homo. n̄ itaq; alia
 uerbi; Aliā est hominis p̄sona qđ
 utrumq; ē xp̄i una p̄sona; & phanc
 m̄ro quod dū & ineffabili modo. quinū
 quā dimisit uel am̄ist̄ seipsum. uent̄
 ad seipsum; Accip̄e quāt̄ uis diuersū
 & longe imp̄ar exemplū; Tamen ut
 cumq; ad intellegendū dñi ex his quā
 p̄pius subiecta sunt dō; Ecce hōego
 ipse quantū adūnē ad anūmū meūn

ans: Iude II 7.

Cod. 756. 6. 6